

[Kjær Rasmussen.]

får lejlighed til at undersøge til bunds fhv. rektor Carl Iversens og kurator Kochs ansvar for den militære efterretningstjenestes infiltration på Københavns universitet?

4) Vil regeringen drage omsorg for, at professor, dr. jur. Stephan Hurwitz får mulighed for at undersøge til bunds, hvem der er ansvarlig for, at post- og telegrafvæsenet er blevet benyttet som dækorganisation for det militære efterretningsvæsen (således som det jo bl. a. fremgår af kurators udtalelse)?

5) Vil regeringen give offentligheden anledning til at undersøge kabelforbindelserne mellem det militære knudepunkt i Kejsergade og post- og telegrafvæsenet i Købmagergade?

6) Vil regeringen drage omsorg for, at der sker almindelig retsforfølgelse for åbne døre af de efterretningsfolk, som efter at have afhentet kompromitterende materiale fra kælderen i Kejsergade kørte en betjent ned og flygtede?

7) Vil regeringen redegøre for, hvilken garanti man har for, at der kun foretages telefonaflytninger i henhold til dommerkendelse?

8) Hvorfor rejses der ikke tjenestemandssag mod civilpolitinspektør Dahl-Jensen, der har vildledt justitsministeren om forløbet af demonstrationen ved den amerikanske ambassade den 27. april 1968, og som bevisligt har aflagt falsk vidnesbyrd for retten i denne sag?

9) Hvilke foranstaltninger har regeringen truffet for at hindre, at provokatører i politiets tjeneste fremover medvirker ved lovlige politiske demonstrationer, således som det f. eks. skete under demonstrationen ved den amerikanske ambassade den 27. april 1968?

10) Hvorfor rejses der ikke tjenestemandssag mod den eller de ansvarlige for politiets udlevering af amerikanske desertører og politiske flygtninge (bl. a. Ted Price) til vesttyske myndigheder, idet denne udlevering strider såvel imod flygtningekonventionen, som Danmark har ratificeret, som imod 1952-loven — helt bortset fra det nok så væsentlige, at den strider mod enhver anstændighed?

Og det sidste spørgsmål:

11) Vil regeringen forklare, hvorfor man har

rejst tiltale mod Vietnam-Solidaritet, Politisk Revy og Information, når man ikke har rejst tiltale mod regeringsorganet Politiken, der med sin minutiøse beskrivelse af installationerne i Kejsergadekælderen er det eneste blad, der tilnærmelsesvis opfylder straffelovens forudsætninger for tiltale?

Jeg synes, at tinget havde krav på at få de spørgsmål, som ministrene nu i ca. 3 timer har haft mulighed for at forberede svar på, besvaret. Det er sikkert ikke undgået nogens opmærksomhed, at der ikke er blevet svaret på spørgsmålene.

De seneste dage har jo vrimlet med justitsministerielle tilkendegivelser af, at de ansvarlige politikere er inkompetente, og at man derfor må overlade alle egentlige afgørelser til efterretningscheferne. Ministrenes tale her i dag siger i virkeligheden det samme. Beslutning om beslaglæggelse af blade og tidsskrifter må overlades til efterretningsfolkene, for kun de kan bedømme, om indholdet er af vigtighed for landets sikkerhed. Beslutning om ransagninger på redaktioner og i private hjem må overlades til efterretningsfolkene, for kun de kan bedømme, om det er nødvendigt. Beslutning om telefonaflytninger det samme: stillingtagen til, om nogle med føje kan mistænkes for ulovlig politisk virksomhed, overlades også til efterretningstjenesten. Den ansvarlige minister kan kun nikke til det hele. Han avancerede nemlig aldrig til mere end underkorporal.

Hele systemet bygger på en ubegrænset tillid til efterretningsfolkene. Hvad er det for folk, som man tør vise en sådan tillid? Ja, det skal jeg prøve på at komme tilbage til om lidt. Først vil jeg lige præcisere, at den eneste garanti for, at der ikke drives telefonaflytning langt ud over, hvad der hjemles efter dommerkendelse, er tillid til efterretningsfolkene. Den eneste garanti for, at man ikke benytter brevcensur langt ud over, hvad der hjemles efter dommerkendelse, er tillid til efterretningsfolkene. Og den eneste garanti for, at man ikke spionerer telegrammer og telexmeddelelser ud over, hvad der hjemles efter dommerkendelse, er tillid til efterretningsfolkene. Og den eneste garanti for, at man ikke registrerer folk i hemmelige politiske kartoteker uden for kontrolrådets optimale kontrolmuligheder og uden for regeringens ret-